

ΤΑ ΑΡΘΡΑ
25 § 8 ΤΗΣ Υ.Α. Κ4/585/1978
ΚΑΙ
6β ΠΕΡΙΠΤ. α' ΤΟΥ Π.Δ. 237/1986

Από την αντιπαραβολή αφενός του άρθρου 25 περίπτωση αριθ. 8 της Υ.Α. Κ4/585 της 5-4-1978 «Περί καθορισμού των γενικών όρων του ασφαλιστηρίου, του καλύπτοντος την εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων αστικήν ευθύνην» κι αφετέρου του άρθρου 6β π.δ. 237/1986 (κωδ. ν. 489/1976), προκύπτει ότι η προϋπόθεση του αιτιώδους συνδέσμου (προκειμένου να χωρήσει απαλλαγή του ασφαλιστή), προβλέπεται μόνον στην δεύτερη, ενώ δεν προβλέπεται στην πρώτη διάταξη. Δηλαδή, κατά το γράμμα του νόμου, υπό την ισχύ της Υ.Α. Κ4, σε περίπτωση κατά την οποία το ατύχημα επήλθε καθ' ον χρόνο ο ασφαλισμένος ετέλει εν μέθη, ο ασφαλιστής απαλλάσσεται έναντι του τελευταίου της ασφαλιστικής αποζημιώσεως, ανεξαρτήτως του εάν το ατύχημα συνδέεται ή όχι αιτιωδώς με την μέθη του ασφαλισμένου. Επισημαίνεται ότι το άρθρο 25 της Υ.Α. Κ4, από τις περιπτώσεις που αναφέρει, μόνον η περίπτωση 11 συνδέει την παράβαση του ασφαλιστικού βάρους με το αποτέλεσμα (αιτιώδης σύνδεσμος). Στις άλλες περιπτώσεις (μεταξύ των οποίων και η περίπτωση αριθ. 8, που ενδιαφέρει εν προκειμένω) δεν γίνεται καμμιά απολύτως σύνδεση με την αιτιώδη συνάφεια. Γίνεται εντεύθεν δήλον, ότι ο νομοθέτης δεν επιθυμούσε να αποδίδεται σημασία στην ύπαρξη ή μη αιτιώδους συναφείας, γι' αυτό και δεν την αναφέρει. Εντεύθεν παρέπεται ότι στις τελευταίες αυτές περιπτώσεις, δεν ερευνάται παντάπασι η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου. Αναλογική επέκταση δεν επιτρέπεται¹ αντιθέτως επιβάλλεται η ερμηνεία να χωρήσει επί τη βάσει σκέψεων με βάση την ερμηνευτική μέθοδο *a' contrario*. **Συνεπώς, υπό την ισχύ της ανωτέρω Υ.Α., ο ισχυρισμός του εναγομένου ασφαλιστή, ότι η μέθη του ασφαλισμένου (και υπαιτίου οδηγού) ουδόλως συνέβαλε στο επελθόν αδικοπρακτικό αποτέλεσμα, προβάλλεται αλυσιτελώς και συνεπώς είναι απορριπτέος¹.**

¹ Κρητικός, έκδ. 1998, περιθ. αριθ. 1832-1835 σελ. 629-630 και περιθ. αριθ. 1940-1941, σελ. 661-662, όπου και παραπομπές. ΑΠ 1110/2005 ΕΣυγκΔ 2005/596.